

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 24-04-13720-04 Booking Com. B.V. נ' מנשה

11.6.2024

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

Booking Com. B.V.

המבקשת

נגד

ז'ק מנשה

המשיב

באי-כוח המבקשת: עו"ד אסף רנצלר, עו"ד פרח רוסלר, עו"ד אורי לבנת
המשיב – בעצמו

החלטה

1 בקשת רשות הערעור הנדונה הוגשה על פסק-דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בירושלים (כבוד
2 הרשמת הבכירה ריבי לב אוחיון) מיום 20.3.2024 בת"ק 23-03-21547, שלפיו התקבלה רק בחלקה
3 תביעת המשיב נגד המבקשת, חברה זרה שמקום מושבה בהולנד. בהתאם לכך חויבה המבקשת
4 להשיב למשיב את הוצאותיו הריאליות בסך 4,344.5 ₪ ולשלם פיצוי עבור עוגמת נפש בסך 2,000
5 ₪. בשל קבלת התביעה בחלקה, לא נפסקו הוצאות.

6

7

רקע ועיקרי פסק-דינו של בית המשפט קמא

8

9 2. תביעת המשיב נגד המבקשת הועמדה על סך 15,000 ₪. נטען בה כי המשיב רכש עבור
10 משפחתו באתר המרשתת של המבקשת שהייה בת חמישה לילות בבית נופש מהודר בצרפת בקיץ
11 2022. ערב קודם הגעתם אל המקום ולאחר פניית המשיב מיוזמתו אל המבקשת, נודע לו כי בית
12 הנופש אינו פעיל. על-פי טענתו, אף שנציג המבקשת הורה לו למצוא בית חלופי, המבקשת סירבה
13 לאשר לו את השהייה בבית החלופי בטענה שהמחיר יקר מדי. לאחר ניסיונות למציאת בית נופש
14 חלופי דומה לזה שהוזמן בתחילה לא צלחו, שהה המשיב בבית מלון (שלושה כוכבים), במרחק
15 כשלוש שעות נסיעה מהמקום שבו ביקש לשהות מלכתחילה. המשיב טען כי בשל נסיבות אישיות
16 כמפורט בתביעתו, הייתה חשיבות לשהייה דווקא בדירה ולא במלון וכן כי השהייה במלון אף כרוכה
17 בהוצאות גבוהות בכל הכרוך בנושא ההסעדה.

18

19 המבקשת השיבה למשיב את הסכום ששולם עבור הזמנת בית הנופש שבוטלה (כ-8,240 ₪). עם
20 זאת, בתביעתו תבע המשיב את החזר הוצאותיו הישירות שעל-פי הנתען הוציא בשל החלפת מקום
21 הנופש, כמתואר לעיל (4,282 ₪). יתרת הסכום הנתבע היה עבור עוגמת נפש, אובדן זמן וטרדה בשל
22 הנסיבות המתוארות.

23

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 24-04-13720-04 Com. B.V. Booking נ' מנשה

- 1 3. בכתב הגנה ארוך ומקיף, החורג מהמקובל בבית משפט לתביעות קטנות (16 עמ' ועוד כ-
- 2 140 עמ' נספחים), טענה המבקשת כי אין לראות בה אחראית לנזקיו הנטענים של המשיב. המבקשת
- 3 טענה כי לא היה ידוע לה על כך שבית הנופש אינו פעיל וכי מיד לאחר שהדבר נודע לה, פעלה לסייע
- 4 למשיב במציאת מקום נופש חלופי, בהתאם לחלופות האפשריות, אף שהיה זה בשעת ערב מאוחרת.
- 5 המבקשת העלתה שורה של טענות שלפיהן אין לראות בה אחראית לכך שבית הנופש לא כיבד את
- 6 הזמנת המשיב וכן כי בהיותה רק מתווכת בעסקת הזמנת הנופש, אין לחייבה לפצות את המשיב.
- 7 לחלופין נטען, כי אין הצדקה לסכומי הפיצוי שנתבעו.
- 8
- 9 מעבר לכך העלתה המבקשת שורה של טענות מקדמיות. בהן הטענה שהתייגרה בהמשך הדיון בבית
- 10 המשפט קמא, כי ההמצאה אליה לא הייתה כדין. כמו כן עלו טענות שנדחו, כי בית המשפט בישראל
- 11 אינו הפורום המתאים לדון בתביעה וכי אף אין לדון בה על-פי הדין הישראלי.
- 12
- 13 4. בפסק-דינו של בית המשפט קמא נקבע כי המבקשת היא סוכנת נסיעות המתווכת בעסקה
- 14 שבין המשיב לבין בית הנופש שהוזמן באמצעותה וכי המבקשת אינה ספק שירותים. בקביעתו זו
- 15 הפנה בית המשפט קמא אל פסק דינו של בית הדין לחוזים אחידים בירושלים (אב"ד כבוד השופטת
- 16 יהודית צור וחברי בית הדין פרופ' עופר גרוסקופף וד"ר משה גלברד) בעניין ח"א (ירושלים) 804/07
- 17 דיזנהויז יוניתורס נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה (13.10.2009) (להלן
- 18 – עניין דיזנהויז). במסגרת נדונה בין השאר, שאלת היקף אחריותה של סוכנות נסיעות לכך שחזרה
- 19 הזמנה אמנם יקוים. נקבע כי עליה להבטיח שהלקוח יקבל את השירות שרכש, אך אינה אחראית
- 20 לאיכות השירות או לליקוי העלול ליפול בו, למעט במצב שבו ניתן לייחס לה אשם (פסקה 18.ג).
- 21
- 22 בנסיבות הנדונות נקבע כי למבקשת אשם חלקי, מאחר שהיה עליה לדעת כי בית הנופש שהוזמן
- 23 אינו פעיל ולהסיר את פרסומו מהאתר שלה. מעת שלא עשתה כן, נקבע כי חזקה שהתרשלה. נקבע
- 24 כי על המבקשת לוודא כי הזמנה של לקוח שאושרה, ניתנת למימוש בפועל וכי לא ניתן לפטור
- 25 מחויבות זו באמירה כללית כי למבקשת אין יכולת לפקח או לוודא שההזמנה של לקוח אמנם
- 26 תתקיים. בית המשפט קמא קבע כי למבקשת יכולת לבדוק את אמינות מקומות האירוח שהיא
- 27 מפרסמת ואת שאלת יכולתם לממש הזמנות לאירוח בהם ומכאן אחריותה גם בנסיבות הנדונות.
- 28
- 29 אמנם נציגי המבקשת פעלו לסייע למשיב ואף ניתן לו החזר כספי עבור העסקה שבוטלה. עם זאת
- 30 נקבע, כי המשיב היה מי שפנה אל המבקשת ועדכן אותה על ביטול האירוח בבית הנופש. כך בעוד
- 31 שאילו המבקשת הייתה זו שפונה אליו ומעדכנת אותו, ניתן היה לפתור את התקלה שנוצרה בקלות
- 32 רבה יותר ולשביעות רצון המשיב. בנסיבות אלו נקבע, כי המשיב אינו זכאי למלוא הסכום שנתבע,
- 33 אלא כאמור, רק להשבת הוצאותיו הריאליות לנוכח הביטול (בסך 4,344.5 ₪) ופיצוי נוסף עבור
- 34 עוגמת נפש (בסך 2,000 ₪). בשל קבלת התביעה בחלקה בלבד, לא נפסקו הוצאות.
- 35

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 24-04-2024 Booking Com. B.V. 13720-04-24 נ' מנשה

תמצית ההליכים מאז הגשת בקשת רשות הערעור

5. בקשת רשות הערעור הוגשה עוד ביום 4.4.2024 ובמסגרתה הודגש כי היא מכוונת רק כלפי קביעת בית המשפט קמא כי המבקשת נושאת באחריות למקרה שבו מקום אירוח המפרסם בפלטפורמה שלה, מחליט שלא לכבד את הזמנת הלקוח. לפיכך התבקשה תשובת המשיב רק לטענה זו ותשובתו הוגשה ביום 14.4.2024.

בתשובתו הפנה המשיב אל פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בעניין רת"ק (מחוזי ת"א) Booking Com. B.V. 8797-12-22 נ' כספי (26.11.2023) (כבוד השופטים י' אטדגי, ט' לוי-מיכאלי וא' צימרמן) (להלן – עניין כספי במחוזי), אשר דחה בקשת רשות ערעור שהגישה המבקשת בעניין פסק-דין שחייב אותה לפצות את המשיבות באותו עניין. לאחר שהתברר כי הוגשה בקשת רשות ערעור נוספת אל בית המשפט העליון, הוצעו מספר מתווים, שבעיקרם נועדו להמתין לתוצאתה. לאחר דחיית בקשת רשות הערעור בבית המשפט העליון (רע"א Booking Com. B.V. 942/24 נ' כספי (30.5.2024) (כבוד השופט א' שטיין) (להלן – עניין כספי בעליון)), התבקשה המבקשת להודיע אם היא עומדת על ההליך הנדון וביום 10.6.2024 הוגשה הודעתה, שלפיה פסקי הדין בעניין כספי לא הכריעו במחלוקת הנדונה ולפיכך היא מבקשת הכרעה בהליך הנדון.

בקשת רשות הערעור

6. המבקשת היא כאמור, חברה זרה שמקום מושבה בהולנד. בבקשתה הנדונה טענה המבקשת, שהיא חברה המפעילה פלטפורמת אינטרנט המאפשרת למקומות אירוח ברחבי העולם לפרסם את עצמם ובכך לקשור עסקאות בין לקוחות לבין מקומות האירוח. את בקשת רשות הערעור היא ביקשה למקד, כאמור, רק בקביעת בית המשפט קמא כי המבקשת אחראית למצב שבו מקום אירוח שפרסם אצלה לא כיבד את הזמנת הלקוח.

נטען כי מקומות האירוח הם הקובעים את המידע המתפרסם לגביהם וכי אם מוזמן אירוח באותם מקומות, כי אז העסקה נכרתת במישרין בין הלקוח לבין מקום האירוח, בעוד המבקשת אינה צד לעסקה. אמנם נוצר קשר חוזי גם בין הלקוח לבין המבקשת, אך אין מדובר בחוזה לאספקת שירותי אירוח, אלא רק קשר הנוגע לעצם השימוש בפלטפורמה של המבקשת, כפי שאף מובהר בתנאי השימוש באתר. הנטען כי זהו מודל עסקי שעניינו רק תיווך, שמשמעותו היא יצירת הקשר בין הצדדים לעסקה, שהם הלקוח ומקום האירוח. זאת בשונה מסוכנות נסיעות ה"רוכשת" מקומות אירוח ו"מוכרת" אותם ללקוחותיה ולכן היא צד לעסקה. לפיכך נטען, כי אחריותה של המבקשת מוגבלת רק לפגמים הנובעים מהפגשת הצדדים (מקום האירוח והלקוח) ולכשלים בהעברת המידע ביניהם. מטעם זה נטען, שאם מקום אירוח אינו מכבד עסקה, רק הוא אחראי לכך.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 24-04-13720-04 Com. B.V. Booking נ' מנשה

7. המבקשת טענה אפוא, כי בית המשפט קמא אמנם קיבל את העובדה שהיא פועלת בתפקיד של מתווך, אך שגה בקביעתו אשר נשענה על עניין דיזנהויז, כי היא אחראית לכשל שנוצר בעת הספקת השירות, אם נפל אשם בתקלה שנוצרה באספקת השירות. זאת לטענת המבקשת, מששת הנימוקים הבאים: **ראשית**, הקביעה כי על-פי עניין דיזנהויז מוטלת על מתווך חובה להבטיח שהלקוח יקבל את השירות, אינה נכונה, מאחר שקביעותיו היו כלליות בעניין שיטות הפעלה שונות של סוכנויות נסיעות, הפועלות באופן שונה ממודל הפעולה של המבקשת; **שנית**, לא רק שבעניין דיזנהויז לא נקבע כי על מתווך מוטלת חובה להבטיח שהלקוח יקבל את השירות, אלא עולה מקביעותיו כי סוכן נסיעות אינו נושא באחריות למקרה שמקום האירוח אינו מכבד את ההזמנה וכי הדבר תלוי במודל העסקי שבו הוא פועל. מאחר שהמבקשת אחראית רק למסירת המידע, היא תימצא אחראית רק אם היה כשל במסירת מידע אך לא בשל כשל בהתנהלות מקום האירוח; **שלישית**, המבקשת אינה מפעילה בפועל את מקומות האירוח ולכן אין זה הגיוני להטיל עליה אחריות אם מקום אירוח אינו מכבד הזמנה, שכן אין לה כל אשמה למצב זה וממילא אינה יכולה להימצא אחראית; **רביעית**, הטלת אחריות על המבקשת במצב שבו מקום אירוח לא כיבד הזמנה, הופכת את המבקשת לערבה לקיום כלל ההתחייבויות של מקומות האירוח, בעוד שאחריות זו אינה מעשית. לנוכח היקף מקומות האירוח המפורסמים באמצעות המבקשת (כ-28 מיליון), אף אין לה כל יכולת להבטיח שכל מקומות האירוח ישיבו לשיחות טלפון של לקוחות ויקיימו את כל התחייבויותיהם כלפיהם; **חמישית**, לא ניתן לקבל את הקביעה כי היה על המבקשת לדעת שמקום האירוח אינו פעיל ולהסיר את הפרסום שלו מהאתר וכי אם לא עשתה כן, התרשלה. שכן, למבקשת לא הייתה אפשרות לדעת על כך שמקום האירוח לא יענה לשיחות טלפון או על החלטת בעליו שלא להפעילו במשך תקופה מסוימת, בלי להודיע לה על כך; **שישית** ולחלופין, אף שנקבע כי אשמה של המבקשת הוא לכל הפחות חלקי, בפועל הוטלה עליה אחריות מלאה לנזק הנטען, ללא הצדקה.

8. לבסוף נטען, כי אף שמדובר בבקשת רשות ערעור על פסק-דין של בית משפט לתביעות קטנות, יש הצדקה להיעתר לבקשה וזאת לנוכח הטעות המשפטית הברורה שנפלה בפסק הדין; העוול הזועק שנגרם למבקשת; השאלה המשפטית העקרונית העולה בבקשה הנדונה והשלכות הרוחב שיש להכרעה בה והצורך להימנע מהנצחת פסק הדין השגוי, על-פי טענת המבקשת.

תשובת המשיב

9. המשיב הדגיש כי אינו מיוצג באמצעות עורכי דין ואף אינו יכול לממן זאת. הוא חלק על התיאור העובדתי בבקשת רשות הערעור ובכלל זה, על טענת המבקשת כי היא לא יכולה הייתה לדעת על סגירת מקום האירוח למשך חודש. כך בעוד שלטענתו, בזמן אמן נאמר לו כי לא ניתן לכבד את הזמנתו בשל רישום ייתר (overbooking).

עוד נטען, כי אין מקום לאפשר רשות ערעור, מאחר שככלל, לא תינתן רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט לתביעות קטנות. המשיב הוסיף, כי למרבה הצער, פעם אחר פעם מעסיקה המבקשת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 13720-04-24 Booking Com. B.V. נ' מנשה

1 את בתי המשפט בבקשות רשות ערעור בעניין תביעות של צרכנים המוגשות נגדה, תוך חזרה על
2 טענותיה, אשר נדחות פעם אחר פעם. כך למשל, בעניין **כספי במחוזי**, אשר הדגיש כי היעד
3 ההצדקה למתן רשות ערעור נובע מכך שאין מדובר בעניין עקרוני, אלא במחלוקת בין הצדדים
4 באותו עניין וכי המחלוקת בעניין אחריות המבקשת, כבר הוכרעה בעניין **דיזנהויז**.

דין והכרעה

5
6
7
8 10. לאחר בחינת פסק-דין של בית המשפט קמא ובחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה
9 כי אין מקום למתן רשות ערעור. זאת בתמצית, משלא נמצאה הצדקה לחרیגה מהכלל שעל-פיו
10 רשות ערעור בעניין פסק-דין של בית משפט לתביעות קטנות ניתנת רק בנסיבות חריגות וקיצוניות,
11 אם נפל פגם מהותי הדורש את התערבות ערכאת הערעור או אם מדובר בנסיבות בעלות השלכות
12 רוחב (ראו מתוך רבים: רע"א 4758/19 **ברזילי נ' גבאי** (18.7.2019), כבוד השופטת ד' ברק-ארז,
13 פסקה 4; רע"א 5623/18 **עיריית ירושלים נ' מור** (9.8.2018), כבוד השופטת י' וילנר, פסקה 6; רע"א
14 2095/15 **אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' משיח** (20.5.2015), כבוד השופט צ' זילברטל, פסקה 4; רע"א
15 7535/16 **דהרי נ' לדרמן** (26.12.2016), כבוד השופט צ' זילברטל, פסקה 6; רע"א 2816/17 **דהרי נ'**
16 **לוי** (10.5.2017), א' רובינשטיין, פסקה ט). בנסיבות הנדונות לא נמצא כי התקיים אחד מאותם
17 חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור.

18
19 11. אף לא נמצא כי ישנו הבדל של ממש בין השאלה שנדונה בעניין **כספי** לבין השאלה העולה
20 בהליך הנדון. בעניין **כספי** עלתה שאלת אחריותה של המבקשת, הפועלת במודל של מתווך, לנכונות
21 מצגים של מקום האירוח המפרסם אצלה (באותו עניין נקבעה אחריותה של המבקשת לכך
22 שהפרסום של מקום האירוח לא כלל פרסום ברור בעניין תנאי האירוח בתקופת משבר הקורונה.
23 בשל אי ידיעת המשיבות על אותם תנאים והטענה כי הן לא עמדו בהם, מקום האירוח סירב לכבד
24 את הזמנתן). לעומת זאת בענייננו עולה שאלת אחריותה של המבקשת בנסיבות שבהן מקום
25 האירוח שפורסם אצלה, לא כיבד את הזמנת הלקוח. בשני המקרים מדובר במצב שבו המבקשת
26 היא המפרסמת של מקום האירוח והיא הגורם המתווך בין מקום האירוח לבין הלקוח אשר הזמין
27 את האירוח באמצעות האתר של המבקשת.

28
29 בנסיבות אלו, כפי שנקבע בעניין **כספי במחוזי**, אפילו מדובר בשאלה משפטית עקרונית בעלת
30 השלכות רוחב, כטענת המבקשת, כי אז עליה להתברר במסגרת רחבה יותר ולא במסגרת הליך הנדון
31 בבית משפט לתביעות קטנות (או בקשת רשות ערעור על פסק-דין). לשם כך נקבעה הוראת סעיף
32 60(ב) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המאפשרת העברת הליכים לבירור בסדר
33 דין רגיל, במקרים המתאימים לכך (שם, פסקה 14).

34
35 אף בעניין **כספי בעליון** נקבע, כי בניגוד לניסיונה של המבקשת לשוות להכרעה באותו עניין נופך
36 עקרוני, הרי שדובר בפסק-דין שעסק בנסיבותיו המיוחדות של אותו מקרה (שם, פסקה 10). בכל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 13720-04-24 Booking Com. B.V. נ' מנשה

1 הנוגע לדרישתה של המבקשת להכרעה עקרונית בעניין מעמדן של פלטפורמות דוגמת המבקשת,
2 נקבע כי "בלי להתיימר למצות את הדיון, אדגיש כי הדרישה להכרעה עקרונית בנוגע למעמדן של
3 פלטפורמות, ככאלה, אשר הועלתה על ידי בוקינג, שגויה בעיניי. אחריותה של כל פלטפורמה
4 ופלטפורמה ללקוחות צריכה להתברר בהתייחס לנסיבותיה הספציפיות, ובהן התקנון של אותה
5 פלטפורמה והמצגים שהיא מציגה ללקוחותיה. זאת, מאחר שפלטפורמות אינטרנטיות ואחרות
6 מאמצות לעצמן מודלים כלכליים שונים ומגוונים להפקת רווחים" (שם, פסקה 11).

7
8 12. אף המקרה הנדון, בדומה לעניין כספי, עוסק בנסיבותיו הפרטניות ולפיכך לא נמצאה
9 הצדקה למתן רשות הערעור. גם לגבי סכום הפיצוי שנפסק, לא נמצא מקום להתערב, אף שלא ניתן
10 לשלול את טענותיה של המבקשת לגבי ואפילו ניתן היה להגיע לתוצאה שונה. כך ביחוד בהיעדר
11 מחלוקת על כך שהמבקשת החזירה למשיב את מלוא סכום העסקה שבוטלה.

12
13 אם המבקשת מעוניינת בדיון עקרוני אשר יכריע בסוגיות המשפטיות העקרוניות אשר לטענתה, הן
14 בעלות השלכות רחב, אך נמצא כי הן חורגות מנסיבותיו הפרטניות של המקרה שעומד להכרעה,
15 דומה כי יהיה זה נכון לפעול כהמלצת בית המשפט המחוזי בעניין כספי. בכל מקרה, לא יהיה זה
16 נכון לבחון טענות אלו על גבו של המשיב, אשר כבכל הליך בבית משפט לתביעות קטנות, אינו מיוצג
17 באמצעות עורך דין. במצב זה בקשת המבקשת להכריע בשאלות עקרוניות, משמעה כי באופן אמתי,
18 הן יידונו בלי שיש מי שמייצג את האינטרס של לקוחותיה באותן סוגיות, כך שבפועל, מדובר במעין
19 משחק כדורגל מול שער ריק.

20
21 13. מעת שלא נמצאה הצדקה למתן רשות ערעור, איני נדרשת אל כל טענותיה של המבקשת.
22 עם זאת אוסיף, בבחינת למעלה מהדרוש, כי טענותיה של המבקשת מעלות קושי, מאחר שהן
23 מבטאות את רצונה להתנער מאחריותה לפרסומי מקומות האירוח באמצעות האתר שלה. התנערות
24 זו מאחריות אף מעלה את השאלה, איזה יתרון יש להזמנת מקומות אירוח באמצעותה או באמצעות
25 אתרים דומים, להבדיל מהזמנתם במישרין ממקום האירוח. כך בעוד שלא מן הנמנע כי אחת
26 הסיבות להזמנת מקומות אירוח באמצעות אתרים דוגמת זה של המבקשת, גם אם אינה הסיבה
27 היחידה, היא הרצון ב"כתובת" שאליה ניתן יהיה לפנות במקרה של תקלה או בעיה.

28
29 יש לזכור כי כפי שעולה מהיקף פעילותה של המבקשת, כפי שהיא מתארת זאת, מדובר בגוף שהיקף
30 פעילותו עצום ואף יש להניח כי גם למקומות האירוח יש אינטרס לפעול ולהתפרסם באמצעותה.
31 בנסיבות אלו ובניגוד לטענותיה של המבקשת, דווקא היא זו שיכולה להפעיל מנגנון שיבטיח דיוק
32 מרבי בפרסום באמצעותה וקיום כלל ההתחייבויות של מקומות האירוח על-פי האופן שבו הם
33 מפרסמים את עצמם. כך למשל, ההתקשרות בין המבקשת לבין מקומות האירוח יכולה לכלול
34 "סנקציות" כלפי מקומות אירוח שלא יכבדו הזמנות שנעשו באמצעותה, אם יפרו התחייבויות כלפי
35 הלקוחות או אם התנהלותם ומחדליהם יובילו לחיוב המבקשת בתשלום פיצויים ללקוחות. זאת
36 לעומת הלקוח הבודד, אשר האפשרות שלו להתמודד עם מקומות אירוח וביחוד אלו שמחויץ

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 13720-04-24 Booking Com. B.V. נ' מנשה

1 לישראל, אשר מפרים את התחייבויותיהם או מתנהלים בניגוד לפרסומים שלהם, מועטה מאד
2 ולעתים אף בלתי אפשרית.

3

4

14. הבקשה נדחית.

5

6

בנסיבות העניין ואף שהתבקשה תשובת המשיב, לא נמצא מקום לחיוב בהוצאות. העירבון יוחזר
7 אל המבקשת באמצעות באי-כוחה.

8

9

10

11

12

ניתנה היום, ה' בסיוון התשפ"ד, 11 ביוני 2024, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר, שופטת

13

